

[Hans Jørgen Holm]

Korsør til Kiel. Ifølge oplysningerne har arbejdsmarkedsnævnet ikke gennemført en høringsprocedure, hvor de berørte erhvervsorganisationer inddrages.

Det fremgår af jobkabelseslovens § 8, at berørte erhvervsorganisationer skal høres, når der er en risiko for, at arbejdet i væsentligt omfang reducerer efterspørgslen efter produkter og tjenesteydelser, der allerede produceres af eksisterende virksomheder uden for nævnsområdet.

Ifølge loven er det imidlertid arbejdsmarkedsnævnet, der i første omgang skal vurdere, om en høringsprocedure er nødvendig. Men hvordan sikrer man sig, at høringsproceduren finder sted i situationer, hvor beskæftigelsen i en anden virksomhed rent faktisk trues?«

Besvarelse (20/5 83):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Som spørgeren anfører i sin begrundelse, er det arbejdsmarkedsnævnet selv, der i første omgang skal vurdere, om en høringsprocedure skal sættes i gang, fordi der er en risiko for, at arbejdet i væsentligt omfang vil virke konkurrenceforvridende.

Der er – således som loven er udformet – ingen formel sikkerhed for, at en høringsprocedure finder sted i situationer, hvor arbejdsmarkedsnævnet ikke mener, at beskæftigelsen i en anden virksomhed er truet.

Loven har lagt vægt på, at arbejdsmarkedsnævnet er sammensat af repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter og kommuner og amtskommuner. I denne sammensætning vil der normalt ligge en reel sikkerhed for, at en høringsprocedure sættes i gang i situationer, hvor en sådan er hensigtsmæssig eller nødvendig. Men loven har givet nævnet muligheden for at skønne i disse tilfælde, og der kan derfor – som det åbenbart er tilfældet i denne sag – forekomme situationer, hvor nævnets skøn ikke stemmer med f.eks. arbejdsministerens eller et andet nævns skøn. Det er dog ikke ensbetydende med, at nævnets skøn er forkert.

Problemet har været fremme under folketingets behandling af lovforslaget, jfr. vedlagte svar på spørgsmål 6, hvoraf fremgår, at efterfølgende indvendinger mod et arbejdsmarkedsnævns afgørelse ikke umiddelbart bør få konsekvenser for det arbejde, der er

sat i gang i tillid til, at der er opnået en lovlig godkendelse. Efter 1 år vil nævnet få lejlighed til at vurdere, om den påståede konkurrenceforvridning bør have indflydelse på afgørelsen om en eventuel forlængelse.

Jeg mener derfor, at som loven nu engang er udformet, kan jeg ikke gøre noget i den aktuelle sag. I betragtning af den korte tid ordningen har været i kraft, synes jeg også, det er for tidligt at tage initiativer til ændringer af loven, så længe der kun foreligger et eller få eksempler af denne slags. Men jeg vil selvfølgelig følge udviklingen og, hvis den giver anledning til det, da overveje initiativer til at sikre, at de oprindelige intentioner overholdes.

Jeg kan i øvrigt henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. S 1148 af 9. maj 1983 fra Knud Lind (FP).

Bilag

Spørgsmål 6:

»Ad § 4, nr. 2 og 3.

Hvorledes skal reageres, hvis arbejdsplads er oprettet og produktion tilladt efter tilladelse fra det lokale arbejdsmarkedsnævnet og det efterfølgende meddeles af et arbejdsmarkedsnævnet i en anden del af landet, at den igangsatte produktion er konkurrenceforvridende?«

Svar:

Efter den procedure, der er foreskrevet i forslaget § 8, stk. 1, skal nævnet indhente udtalelser fra berørte erhvervsorganisationer, hvis der skønnes at være en risiko for konkurrenceforvridning. Man kan derfor gå ud fra, at et nævn ikke på egen hånd vil godkende et arbejde, der indebærer væsentlige og åbenbare muligheder for konkurrenceforvridning. Skulle et andet nævn efterfølgende rejse tvivl herom, bør dette ikke umiddelbart få konsekvenser for det arbejde, der er sat i gang i tillid til, at der er opnået en lovlig godkendelse. Har det pågældende arbejde fået jobkabelsesstøtte, vil der allerede efter 1 år blive lejlighed til at vurdere, om den påståede konkurrenceforvridning bør have indflydelse på afgørelsen om en evt. forlængelse.

Spm. nr. S 1177

Til indenrigsministeren (16/5 83) af: